

PREZES
URZĘDU OCHRONY
KONKURENCJI I KONSUMENTÓW
MAREK NIECHCIAŁ

DNR-720-111(16)/17/18(DP))

Warszawa, 30 sierpnia 2018 r.

DECYZJA nr DNR-1/59/2018

Po przeprowadzeniu postępowania administracyjnego wszczętego z urzędu w sprawie ogólnego bezpieczeństwa bluz polarowych chłopięcych i bluz polarowych dziewczęcych, wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę Zbigniewa Krauze, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zbigniew Krauze w Łodzi, Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, na podstawie:

- 1) art. 24 ust. 14 pkt 2 w związku z art. 13 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047) stwierdza, że przedsiębiorca usunął przyczyny zagrożeń stwarzanych przez te produkty i umarza postępowanie administracyjne;
- 2) art. 189f § 1 pkt 1 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), odstępuje od nałożenia kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu przedsiębiorcy.

Uzasadnienie

Pismem z 30 listopada 2017 r. Śląski Wojewódzki Inspektor Inspekcji Handlowej przekazał Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów (dalej jako: „Prezes UOKiK” lub „organ nadzoru”) protokół wraz z aktami kontroli dotyczący bluz polarowych chłopięcych i bluz polarowych dziewczęcych (dalej jako: „bluzy”, „bluzy polarowe”), wprowadzonych na rynek przez przedsiębiorcę Zbigniewa Krauze, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zbigniew Krauze w Łodzi.

Kwestionowane produkty to bluzy z polaru występujące w kilku wariantach kolorystycznych, zapinane na zamek błyskawiczny wyposażony w pojedynczy suwak. Do tylnej części stójki każdej z bluz, za pośrednictwem zamka błyskawicznego, przymocowany jest kaptur. W tunelu kaptura został umieszczony (bez ryglowania) sznur ściąający, którego swobodne końce są zakończone przetyczkami niefunkcyjnymi z tworzywa sztucznego. W dolnej krawędzi, w tunelu, umieszczony jest (bez ryglowania) sznur ściąający, którego wolne końce zakończone przetyczkami niefunkcyjnymi zwisają poniżej dolnej krawędzi. Bluzy są wyposażone w dwie kieszenie. Do bluz (z wyjątkiem bluzy dla dziewczynek w rozmiarze 152 cm) przymocowano tekturowe etykiety, na których podano m.in. następujące dane:

- *P.P.H.U. KREIZIK,*
- *Zbigniew Krauze 92-402 Łódź, ul. Dyspozytorska 7 tel. 601 305 575,*
- *Wyprodukowano w Polsce,*
- oznaczenie rozmiaru,
- instrukcję konserwacji w formie opisowej oraz piktogramów.

Bluzy chłopięce oferowane są w rozmiarach 98 cm, 128 cm, 140 cm i 158 cm, natomiast bluzy dziewczęce w rozmiarach 110 cm, 134 cm, 146 cm i 152 cm.

Bluzy w rozmiarach 98 cm, 128 cm, 110 cm i 134 cm są przeznaczone dla małych dzieci, gdyż zgodnie z punktem 2.1 normy PN-EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – sznury i sznurki ściąające w odzieży dziecięcej - Specyfikacja*, zwanej dalej „normą”, do tej kategorii zaliczane są dzieci w wieku od urodzenia do 7 roku życia (tj. do 6 lat i 11 miesięcy), co uwzględnia wszystkie dzieci o wzroście do 134 cm włącznie. Z kolei bluzy w rozmiarach 140 cm, 158 cm, 146 cm i 152 cm są przeznaczone dla starszych dzieci i młodzieży, gdyż zgodnie z punktem 2.2 normy, do tej kategorii zaliczane są osoby w wieku od 7 lat do 14 roku życia (tj. do 13 lat i 11 miesięcy), co uwzględnia wszystkich chłopców o wzroście od 134 cm do 182 cm oraz dziewczęta od 134 cm do 176 cm.

W trakcie kontroli przeprowadzonej w sklepie (.....), inspektorzy reprezentujący Śląskiego Wojewódzkiego Inspektora Inspekcji Handlowej poddali bluzy ocenie bezpieczeństwa oraz badaniom organoleptycznym w oparciu o przepisy ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), zwanej dalej „ustawą o ogólnym bezpieczeństwie produktów”, posiłkując się wymaganiami normy.

W wyniku badań organoleptycznych inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że w przypadku bluz dla dzieci młodszych, zastosowanie sznurków ściąających w kapturze jest niezgodne z wymaganiami zawartymi w punkcie 3.2.1 normy, zgodnie z którym ubrania

przeznaczone dla małych dzieci nie powinny być projektowane, produkowane ani dostarczane ze sznurkami ściągającymi w obszarze głowy, szyi i górnej powierzchni klatki piersiowej. Natomiast w przypadku bluz dla dzieci starszych i młodzieży, inspektorzy Inspekcji Handlowej uznali, że występowanie przy kapturze sznurka ściągającego ze swobodnymi końcami jest niezgodne z wymaganiami zawartymi w punkcie 3.3.1 normy, zgodnie z którym sznurki ściągające nie powinny mieć swobodnych końców. Ponadto, we wszystkich modelach bluz zastosowano sznurki ściągające zwisające poniżej dolnej krawędzi ubioru, co nie jest zgodne z wymaganiami zawartymi w punkcie 3.5.1 normy, zgodnie z którym sznurki ściągające, łącznie z wszelkimi przetyczkami, nie powinny zwisać poniżej dolnej krawędzi ubrania.

Powyższe nieprawidłowości stwarzają poważne ryzyko dla zdrowia lub życia dzieci, w związku z zagrożeniem, że podczas typowego zachowania i aktywności dzieci, np. na placu zabaw lub w czasie jazdy rowerem, nastąpi zahaczenie lub owinięcie sznurka o wystające elementy, co może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków prowadzących do groźnych obrażeń ciała użytkowników, w tym ich podduszenia lub uduszenia (w przypadku zahaczenia sznurka zastosowanego w tunelu kaptura) czy też stłuczeń lub złamań na skutek upadku.

W związku z ustaleniami inspektorów Inspekcji Handlowej, Prezes UOKiK uznał za zasadne wszczęcie w tej sprawie postępowania administracyjnego na podstawie ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z art. 61 § 4 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), dalej jako: „Kodeks postępowania administracyjnego”, pismem z 26 lutego 2018 r. Prezes UOKiK powiadomił przedsiębiorcę Zbigniewa Krauze, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zbigniew Krauze w Łodzi (dalej jako: „strona postępowania”) o wszczęciu postępowania administracyjnego w sprawie ogólnego bezpieczeństwa bluz polarowych. Tym samym pismem Prezes UOKiK zwrócił się do strony postępowania z prośbą o określenie jej roli w obrocie kwestionowanymi produktami, przedstawienie listy dystrybutorów bluz ze wskazaniem ilości produktów dostarczonych każdemu z nich oraz uwzględniającej jednostkową cenę sprzedaży produktów, a także przekazanie informacji na temat ewentualnych skarg lub reklamacji dotyczących produktu ze wskazaniem, czego dotyczyły. W tym samym piśmie Prezes UOKiK wskazał również, iż w przypadku podjęcia przez stronę postępowania decyzji o wyeliminowaniu zagrożeń stwarzanych przez bluzy, powinna przekazać dowody potwierdzające powyższą okoliczność i wskazać, jakie działania są w jego opinii zasadne.

Pismem z 14 maja 2018 r. strona postępowania oświadczyła, że przesłała do dystrybutorów informacje o zagrożeniach stwarzanych przez bluzy i wskazała, że posiada na stanie magazynowym 37 bluz. Jednocześnie strona postępowania przekazała 2 poprawione bluzy (które posiadały skrócone sznurki ściągające, w dalszym ciągu wystające poza dolną krawędź ubioru), przykładowe pismo skierowane do dystrybutora oraz kserokopie dowodów nadania pism do dystrybutorów i oświadczeń trzech dystrybutorów. Ponadto strona postępowania poinformowała, że pismo wysłane do jednego z dystrybutorów, tj. przedsiębiorcy (.....), zostało zwrócone przez pocztę.

Pismem z 24 maja 2018 r. Prezes UOKiK poinformował stronę postępowania, że w celu zapewnienia bezpieczeństwa konsumentów, konieczne jest całkowite usunięcie sznurków ściągających znajdujących się w dolnej krawędzi bluzy albo takie ich skrócenie, aby żadna ich część nie wystawała z tunelu, a następnie zaszyte wlotu tunelu tak, aby konsument nie miał możliwości ponownego wprowadzenia sznurków do tunelu i poprosił o przekazanie dowodu potwierdzającego dokonanie przedmiotowych działań wraz ze wskazaniem ilości produktów, wobec których je podjęto. Jednocześnie wskazał, że niepoświadczone za zgodność z oryginałem kserokopie wzoru zawiadomienia skierowanego do dystrybutorów, potwierdzeń nadania oraz oświadczeń dystrybutorów, przekazane wraz z pismem z 14 maja 2018 r., nie mogą stanowić dowodu w postępowaniu administracyjnym, w związku z czym poprosił o przekazanie oryginałów lub poświadczonych za zgodność z oryginałem kopii przedmiotowych dokumentów. Ponadto, ponownie poprosił o przekazanie informacji zawnioskowanych pismem z 26 lutego 2018 r.

Pismem z 14 czerwca 2018 r. strona postępowania przekazała egzemplarz bluzy, w którym usunięte zostały sznurki ściągające w tunelach na dole ubrania i przy kapturze, a wloty tuneli zaszyte tak, aby nie było możliwości ponownego wprowadzenia sznurków oraz oświadczyła, że poprawiła w ten sposób 35 bluz pozostających w dalszym ciągu na jej stanie magazynowym oraz 20 bluz zwróconych przez przedsiębiorcę (.....). Ponadto, strona postępowania przekazała listę 8 dystrybutorów, którym sprzedała łącznie 341 bluz. Jednocześnie przekazała 3 oryginały oświadczeń dystrybutorów, których kopie były załączone do pisma z 14 maja 2018 r. oraz kserokopie faktur sprzedaży bluz poświadczone ze zgodność z oryginałem.

Pismem z 26 czerwca 2018 r. Prezes UOKiK wskazał, że w czasie kontroli przeprowadzanej u przedsiębiorcy (.....) inspektorzy Inspekcji Handlowej stwierdzili, że zakupiła ona 50 sztuk zakwestionowanych bluz polarowych od przedsiębiorcy (.....) na podstawie faktury VAT nr 10/17 z 6 marca 2017 r. Tymczasem, na przekazanej przez stronę

postępowania liście dystrybutorów nie wskazano, aby sprzedawała bluzy przedsiębiorcy (...). W związku z powyższym, organ nadzoru poprosił o wyjaśnienie tej wątpliwości oraz o przekazanie faktury korygującej potwierdzającej zwrot 20 bluz przez przedsiębiorcę (...). Ponadto, Prezes UOKiK ponownie poprosił o potwierdzenie roli strony postępowania w obrocie bluzami oraz wskazanie, czy pismo z 24 maja 2018 r. zostało odebrane przez osobę upoważnioną, a także o sprecyzowanie, ile bluz strona postępowania posiada na stanie magazynowym (w piśmie z 14 maja 2018 r. wskazała, że posiada 37 sztuk, podczas gdy w piśmie 14 czerwca 2018 r. oświadczyła, że poprawionych zostało 35 bluz oraz 20 sztuk zwróconych przez dystrybutora).

Pismem z 6 lipca 2018 r. strona postępowania potwierdziła, że jest producentem bluz oraz oświadczyła, że nigdy nie sprzedawała bluz przedsiębiorcy (...). Strona postępowania poinformowała, że nie wystawiła faktury korygującej dotyczącej zwrotu 20 bluz przez przedsiębiorcę (...), gdyż w związku z modyfikacją tych produktów, zostaną one odebrane przez dystrybutora oraz oświadczyła, że pismo z 24 maja 2018 r. zostało odebrane przez jej teścia, upoważnionego do odbioru korespondencji. Ponadto, strona postępowania wyjaśniła, że różnice w ilościach bluz posiadanych na stanie magazynowym wynikają z przekazywania przykładowych zmodyfikowanych bluz Prezesowi UOKiK.

Pismem z 19 lipca 2018 r. Prezes UOKiK poprosił o wyjaśnienie, czy faktura VAT nr 10/17 z 6 marca 2017 r. dotyczy 50 sztuk bluz polarowych wyprodukowanych przez stronę postępowania, a jeśli tak, to dlaczego (...) sprzedała 50 sztuk przedmiotowej bluzy innemu przedsiębiorcy, jeśli nie zakupiła ich wcześniej od strony postępowania.

Pismem z 13 sierpnia 2018 r. strona postępowania wyjaśniła, że faktura VAT nr 10/17 z 6 marca 2017 r. została omyłkowo wskazana przez przedsiębiorcę (...) jako dokument sprzedaży bluz nabytych od strony postępowania, gdyż przedsiębiorca (...) szyła podobne bluzy i sprzedawała je na wspólnym stoisku wraz ze stroną postępowania. Na potwierdzenie strona postępowania przekazała oświadczenie przedsiębiorcy (...) oraz fakturę VAT nr 129/15 z 14 września 2015 r.

Mailem z 20 sierpnia 2018 r. dystrybutor bluzy – przedsiębiorca (... oświadczyła, że nie posiada na stanie magazynowym bluz polarowych.

24 sierpnia 2018 r. strona postępowania poinformowała w rozmowie telefonicznej, że spotkała się z żoną przedsiębiorcy (...), która oświadczyła, że ww. przedsiębiorca nie posiada bluz polarowych. Podczas spotkania strona postępowania poprosiła o przekazanie pisemnego oświadczenia o nieposiadaniu bluz, o co wcześniej prosiła ww. przedsiębiorcę drogą pocztową, ale do chwili obecnej nie otrzymała takiego oświadczenia.

Pismem z 21 sierpnia 2018 r. organ nadzoru poinformował stronę postępowania o przysługującym jej zgodnie z art. 10 Kodeksu postępowania administracyjnego prawie do zapoznania się ze zgromadzonymi aktami sprawy oraz prawie wypowiedzenia się co do zebranych dowodów oraz zgłoszonych żądań.

Strony postępowania nie skorzystały z przysługujących im praw.

Prezes UOKiK ustalił i stwierdził:

Bluzy polarowe chłopięce i bluzy polarowe dziewczęce zostały wprowadzone na rynek przez przedsiębiorcę Zbigniewa Krauze, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zbigniew Krauze w Łodzi, który jest ich producentem w rozumieniu art. 3 pkt 2 lit. a) ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów. Zgodnie z tym przepisem, za producenta uznaje się przedsiębiorcę prowadzącego działalność polegającą na wytwarzaniu produktu albo każdą inną osobę, która występuje jako wytwórca, umieszczając na produkcie bądź do niego dołączając swoje nazwisko, nazwę, znak towarowy bądź inne odróżniające oznaczenie. Na etykietach dołączonych do produktów znajdują się oznaczenia „P.P.H.U. KREIZIK”, a w toku postępowania strona postępowania potwierdziła, że jest producentem tych bluz.

Zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent jest zobowiązany wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Zgodnie z art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produktem bezpiecznym jest produkt, który w zwykłych lub innych, dających się w sposób uzasadniony przewidzieć warunkach jego używania, z uwzględnieniem czasu korzystania z produktu, a także, w zależności od rodzaju produktu, sposobu uruchomienia oraz wymogów instalacji i konserwacji, nie stwarza żadnego zagrożenia dla konsumentów lub stwarza znikome zagrożenie, dające się pogodzić z jego zwykłym używaniem i uwzględniające wysoki poziom wymagań dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzkiego. Zgodnie z art. 5 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, produkt, który nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, nie jest produktem bezpiecznym.

Zgodnie z art. 6 ust. 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, domniemywa się, że produkt spełniający wymagania wynikające z norm krajowych państw członkowskich Unii Europejskiej, będących transpozycją norm europejskich uznanych przez Komisję Europejską za zgodne z przepisami dotyczącymi ogólnego bezpieczeństwa produktów, do których odniesienia Komisja Europejska opublikowała w Dzienniku Urzędowym Unii Europejskiej, jest produktem bezpiecznym w zakresie wymagań objętych tymi normami. Jako

że norma PN-EN 14682:2015-02 *Bezpieczeństwo odzieży dziecięcej – Sznury i sznurki ściągające w odzieży dziecięcej – Specyfikacja* jest wyżej opisanym rodzajem normy, Prezes UOKiK dokonał oceny ogólnego bezpieczeństwa bluz polarowych z uwzględnieniem określonych w niej wymagań.

W wyniku badań organoleptycznych przeprowadzonych przez inspektorów Inspekcji Handlowej stwierdzono, iż przedmiotowe bluzy mogą stwarzać zagrożenie dla użytkowników (dzieci), ze względu na zastosowanie sznurków ściągających ze swobodnymi końcami w kapturze, podczas gdy zgodnie z punktem 3.3.1 normy tego rodzaju sznurki ściągające zastosowane w ubrania dla dzieci starszych i młodzieży nie powinny mieć swobodnych końców, a zgodnie z punktem 3.2.1 normy ubrania przeznaczone dla małych dzieci nie powinny być projektowane, produkowane ani dostarczane ze sznurkami ściągającymi w obszarze głowy, szyi i górnej powierzchni klatki piersiowej. Ponadto, we wszystkich modelach bluz zastosowano sznurki ściągające zwisające poniżej dolnej krawędzi ubioru, wbrew wymaganiom zawartym w punkcie 3.5.1 normy, zgodnie z którym sznurki ściągające, łącznie z wszelkimi przetyczkami, nie powinny zwisać poniżej dolnej krawędzi ubrania.

Powyższe nieprawidłowości stwarzają poważne ryzyko dla zdrowia lub życia dzieci, w związku z zagrożeniem, że podczas typowego zachowania i aktywności dzieci, np. na placu zabaw lub w czasie jazdy rowerem, nastąpi zahaczenie lub owinięcie sznurka o wystające elementy, co może być przyczyną nieszczęśliwych wypadków prowadzących do groźnych obrażeń ciała użytkowników, w tym ich podduszenia lub uduszenia (w przypadku zahaczenia sznurka zastosowanego w tunelu kaptura) czy też stłuczeń lub złamań na skutek upadku.

Strona postępowania nie zakwestionowała oceny bezpieczeństwa bluz, jednocześnie podjęła współpracę w celu wyeliminowania zagrożeń stwarzanych przez produkt. W związku z powyższym, Prezes UOKiK uznał, że kwestionowany produkt nie spełnia wymagań określonych w art. 4 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

Zgodnie z art. 24 ust. 14 pkt 2 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, Prezes UOKiK wydaje decyzję o umorzeniu postępowania, jeśli producent lub dystrybutor usunął przyczyny zagrożeń.

W toku niniejszego postępowania, na podstawie dowodów zgromadzonych w aktach sprawy, Prezes UOKiK ustalił, że strona postępowania wyprodukowała 378 sztuk bluz, z czego 341 wprowadziła na rynek poprzez sprzedaż kontrahentom, a 37 posiadała na stanie magazynowym. W ramach działań mających na celu wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez bluzy, strona postępowania naprawiła egzemplarze znajdujące się na stanie magazynowym, a także zwróciła się do dystrybutorów produktów, informując o zagrożeniach

stwarzanych przez bluzy oraz prosząc o zwrot posiadanych produktów w celu ich naprawy lub informację o nieposiadaniu produktu na stanie. W wyniku powyższych działań jeden z dystrybutorów zwrócił stronie postępowania 20 bluz, które zostały naprawione i ponownie wprowadzone na rynek. Na potwierdzenie swoich działań strona postępowania przekazała przykładowe poprawione bluzy oraz oświadczenia dystrybutorów o nieposiadaniu produktu na stanie magazynowym lub zwrocie produktów w celu naprawy.

Strona postępowania nie otrzymała odpowiedzi od jednego kontrahenta - przedsiębiorcy (...). Ww. przedsiębiorca zakupił od strony postępowania niewielką ilość zakwestionowanych produktów (5 szt. na podstawie faktury VAT nr 73/15 z 29 maja 2015 r.), a ponadto został poinformowany o zagrożeniu stwarzanym przez bluzy i konieczności ich zwrotu w celu usunięcia zagrożenia.

Dokonując analizy materiału dowodowego zgromadzonego w toku postępowania Prezes UOKiK uznał, iż przedstawione przez stronę postępowania dowody są wiarygodne i wystarczające do uznania, że strona postępowania usunęła przyczyny zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane bluzy.

Zgodnie z art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego, organ administracji publicznej, w drodze decyzji, odstępuje od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej i poprzestaje na pouczeniu, jeżeli waga naruszenia prawa jest znikoma, a strona zaprzestała naruszania prawa.

Powołując się na reprezentowane w doktrynie stanowisko („Nowe instytucje” Gajewski 2017, wyd. 1, Legalis) przesłanka przewidziana tym przepisem odwołuje się do dwóch warunków, które muszą być spełnione łącznie. Po pierwsze, **waga naruszenia prawa musi być znikoma**. Przez wagę naruszenia prawa należy rozumieć istotność, skalę skutków społeczno-gospodarczych, które zostały przez nie wywołane, oraz znaczenie naruszonego obowiązku administracyjnoprawnego z punktu widzenia systemu prawa; działalności, na której regulację prawną się on składa; oraz dóbr, których ochronie służy. O tym więc, że waga naruszenia prawa jest znikoma będzie można powiedzieć wówczas, gdy wywołane przez nie skutki są niewielkie, czyli dotknęły małej liczby podmiotów i nie zaburzyły przebiegu procesów społeczno-gospodarczych, a jednocześnie – nie wiązało się ono z unicestwieniem lub znaczną ingerencją w dobro chronione daną sankcją i nie miało istotnego wpływu na całościową ocenę zgodności z prawem działalności, której częścią regulacji jest złamany obowiązek administracyjnoprawny. Po drugie, **strona musi zaprzestać naruszenia prawa najpóźniej w toku postępowania w sprawie nałożenia administracyjnej kary pieniężnej**.

Oznacza to w szczególności, że warunek ten będzie spełniony przede wszystkim w przypadkach, w których naruszenie prawa miało charakter jednostkowy lub krótkotrwały.

Strona postępowanie niezwłocznie po wszczęciu postępowania przystąpiła do eliminacji skutków naruszenia prawa. Strona postępowania naprawiła posiadane na stanie magazynowym bluzy, a także produkty wprowadzone na rynek, posiadane przez dystrybutora. W toku postępowania strona przedstawiła dowody potwierdzające wyeliminowanie zagrożeń stwarzanych przez kwestionowane produkty, których żądał Prezes UOKiK.

Podkreślić należy, iż do organu nadzoru nie dotarły również jakiegokolwiek sygnały z rynku, aby zagrożenia stwarzane przez produkty miały swoje nieszczęśliwe następstwa.

Biorąc pod uwagę powyższe okoliczności, w szczególności: brak wypadków konsumenckich związanych z bluzami oraz podjęte przez stronę postępowania działania naprawcze, należy stwierdzić, iż stwierdzone naruszenie prawa nie niesie ze sobą społecznego niebezpieczeństwa, gdyż nie naruszyło w znaczący sposób dóbr chronionych przez ww. sankcję, w tym przypadku zdrowia konsumentów.

Powyższe pozwala przyjąć, że waga stwierdzonego naruszenia prawa jest znikoma, a strona postępowania zaprzestała naruszenia prawa, co oznacza, że w niniejszej sprawie spełniona została przewidziana przez art. 189f § 1 pkt 1 Kodeksu postępowania administracyjnego przesłanka odstąpienia od nałożenia administracyjnej kary pieniężnej.

Jednocześnie, odstępując od nałożenia kary pieniężnej, Prezes UOKiK poucza przedsiębiorcę Zbigniewa Krauze, prowadzącego działalność gospodarczą pod firmą Zbigniew Krauze w Łodzi, że zgodnie z art. 10 ust. 1 ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów, producent zobowiązany jest wprowadzać na rynek wyłącznie produkty bezpieczne. Organ nadzoru może w drodze decyzji administracyjnej zastosować wobec przedsiębiorcy odpowiedzialnego za bezpieczeństwo produktów środki przewidziane w ustawie o ogólnym bezpieczeństwie produktów, w tym nałożyć karę za wprowadzenie na rynek produktu niespełniającego wymagań bezpieczeństwa w wysokości do 100 000 zł. Prezes UOKiK informuje, że kolejne naruszenie przez przedsiębiorcę przepisów ww. ustawy może skutkować nałożeniem na nich kary pieniężnej na podstawie art. 33a ustawy o ogólnym bezpieczeństwie produktów.

W związku z powyższym, Prezes UOKiK orzekł jak w sentencji.

Pouczenie:

- 1) Na podstawie art. 127 § 3 oraz art. 129 § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149 i 650), w związku z art. 26 ustawy z dnia 12 grudnia 2003 r. o ogólnym bezpieczeństwie produktów (Dz. U. z 2016 r. poz. 2047), strona postępowania może w terminie 14 dni od dnia doręczenia decyzji, zwrócić się do Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy.
- 2) Na podstawie art. 52 § 3, art. 53 § 1 i art. 54 § 1 w związku z art. 3 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302), strona postępowania może wnieść skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie, za pośrednictwem Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, w terminie 30 dni od dnia doręczenia decyzji, bez skorzystania z prawa do zwrócenia się z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. W przypadku skorzystania z ww. uprawnienia, zgodnie z art. 233 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi, w związku z § 2 ust. 1 pkt 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 grudnia 2003 r. w sprawie wysokości oraz szczegółowych zasad pobierania wpisu w postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. poz. 2193 z późn. zm.), strona postępowania zobowiązana jest uiścić wpis stały, który wynosi 200 zł. Zgodnie z § 5 ww. rozporządzenia, wpis uiszcza się gotówką do kasy Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie lub na rachunek bankowy tego Sądu, wskazując tytuł wpłaty oraz rodzaj pisma, od którego wpis jest uiszczany.
- 3) Na podstawie art. 243 § 1 w związku z art. 244 § 1, art. 245 § 1 i art. 246 § 1 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2018 r. poz. 1302), stronie postępowania składającej skargę na decyzję Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Warszawie przysługuje możliwość ubiegania się o przyznanie prawa pomocy w zakresie całkowitym lub częściowym, na jej wniosek złożony przed wszczęciem postępowania sądownoadministracyjnego lub w jego toku, polegającego na zwolnieniu od kosztów sądowych oraz ustanowieniu adwokata, radcy prawnego, doradcy podatkowego lub rzecznika patentowego. Wniosek ten wolny jest od opłat sądowych. Wymogi formalne wniosku określone zostały w art. 252 § 1 i § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. - Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi.
- 4) Na podstawie art. 127a § 1 i § 2 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2017 r. poz. 1257 oraz z 2018 r. poz. 149

i 650), w trakcie biegu terminu do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, strona postępowania może zrzec się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy wobec Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, który wydał decyzję. Z dniem doręczenia Prezesowi Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów oświadczenia o zrzeczeniu się prawa do wniesienia wniosku o ponowne rozpatrzenie sprawy, decyzja staje się ostateczna i prawomocna.

z up. Prezesa Urzędu Ochrony
Konkurencji i Konsumentów
DYREKTOR
Departamentu Nadzoru Rynku

Anna Mazurak